

Și profeții pot minți

5 decembrie 2005

A.Graham Maxwell

După cum raportează cartea Genezei, primul care a pretins că nu se poate avea încredere în Dumnezeu a fost șarpele, în grădina Eden. Cartea Apocalips, ultima dintre cele 66, identifică șarpele acuzator ca fiind "Diavolul și Satana, cel care înșală întreaga lume." Este descris ca lider al rebeliunii din cer, care a avut ca rezultat alungarea lor din cer. Numele Diavol și Satana înseamnă același lucru, adversar, acuzator. Chiar Isus, care era atât de amabil cu cei mai mari dintre păcătoși, l-a numit "mincinos și tatăl minciunilor."

"Dumnezeu v-a mințit," spunea Satana primilor părinți ai rasei umane. "Cum puteți avea încredere într-un dumnezeu care nu spune adevărul? Nu veți muri dacă mâncați din fructul oprit."

"În realitate, dacă mâncați din fructul oprit veți deveni mai asemănători cu Dumnezeu. Cât de egoist poate fi, să vă lipsească de ceva așa de binefăcător! Cum poate fi așa lipsit de inimă și neiertător, ca să vă amenințe cu moartea la prima abatere? Un Dumnezeu iubitor ar oferi măcar o a doua șansă. 'Ori vă supuneți, ori muriți!' Cum puteți să vă închinați cuiva așa de răzbunător și sever? Un asemenea Dumnezeu pretențios și arbitrar nu este demn de închinarea și încrederea voastră."

Dacă Dumnezeu este așa cum L-a prezentat Satana, Adversarul are dreptate că nu are sens să ai încredere într-un asemenea tiran. Prin urmare, nu există nici o posibilitate de a stabili prietenia și libertatea oferite de Isus ucenicilor Săi.

Dar Cel împotriva căruia își îndrepta Satana acuzațiile nu era altul decât Isus Însuși. Cel ce a venit să ne aducă adevărul este Creatorul universului.

A răspuns Dumnezeu acestor acuzații? Credem noi că răspunsul Lui este o temelie suficientă pentru încrederea noastră?

Asemenea acuzații nu pot fi respinse prin simple dezmințiri. Chiar dacă dezmințirile vin de la Dumnezeu Însuși, cum putem ști dacă ele sunt adevărate? Satana a făcut și el afirmații, uneori cu mari demonstrații de autoritate și forță.

Dar nici dezmințirile, nici demonstrațiile de forță nu pot restabili integritatea și încrederea. Chiar Isus avertiza împotriva acceptării simplelor afirmații, chiar dacă aparent ele sunt însoțite de puteri supranaturale.

El vorbea despre apariția unor conducători religioși, care vor face tot felul de declarații false, chiar pretinzând că ei sunt Hristos. Ei vor face semne mari și minuni spre a dovedi autenticitatea afirmațiilor lor. "Să nu-i credeți," spunea Isus.

"Aveți grijă să nu vă înșele cineva. Vor veni mulți în numele Meu și vor zice: "Eu sunt Hristosul" și vor înșela pe mulți."

"Dragi prieteni," avertiza apostolul Ioan mai târziu, "nu vă încredeți în toți cei ce pretind că au Duhul, ci încercați-i să vedeți dacă au Duhul care vine de la Dumnezeu. Căci au apărut mulți profeți mincinoși."

Descriind eforturile lui Satana de a trage în tabăra lui întreaga lume chiar înaintea celei de-a doua veniri a lui Isus, Ioan spune că Diavolul va folosi autoritate și putere însoțite de minuni mari, făcând să se pogoare foc din cer înaintea oamenilor. Rezultatul va fi că "toți locuitorii pământului" vor fi amăgiți, cu excepția celor puțini, rămași loiali lui Dumnezeu.

Cu foarte mult timp în urmă, Moise avertizase pe copiii lui Israel să nu se lase amăgiți de minuni. "Dacă se va ridica în mijlocul tău un proroc sau un visător de vise, și va face o minune sau un semn ca să te facă să te închini unor dumnezei la care nu te-ai închinat mai înainte; chiar dacă minunea sau semnul se împlinește, să nu te duci după el."

În Vechiul Testament este descrisă istoria unui profet din Iuda trimis de Domnul cu o solie la regele Ieroboam. După îndeplinirea misiunii, el trebuia să refuze orice ofertă de ospitalitate și să se întoarcă acasă pe alt drum.

Acest "bărbat al lui Dumnezeu" era un slujitor credincios al Domnului, obișnuit să se supună fără să pună la îndoială vocea autorității.

"Dumnezeu a zis! Eu cred! Este suficient!" era calea lui umilă, dar vulnerabilă, de a determina adevărul.

Profetul și-a transmis solia. Dar când împăratul l-a invitat să rămână la masă, răspunsul a fost fără ezitare:

"Chiar dacă mi-ai da jumătate din averea ta, tot nu voi rămâna la tine, să mănânc sau să beau cu tine. Domnul mi-a poruncit să nu mănânc și să nu beau nimic și nici să nu mă întorc pe același drum."

Fiii unui bătrân profet care locuia în apropiere au spus tatălui lor despre profetul din Iuda și solia lui pentru împărat.

"Pe unde a plecat?" a întrebat bătrânul.

Ei i-au arătat drumul. "Puneți șaua pe măgarul meu" a spus el băieților săi, și a pornit în urmărirea profetului. L-a găsit odihnindu-se sub un stejar pe marginea drumului.

"Tu ești profetul din Iuda?" a întrebat bătrânul.

"Eu sunt."

"Vino cu mine acasă, să iei ceva să mănânci."

"Nu pot. Dumnezeu mi-a poruncit cu asprime să nu mă opresc să mănânc cu nimeni pe drum. Și când Dumnezeu îmi spune ce este de făcut, pentru mine este de ajuns."

"Nici o problemă," a spus bătrânul, "și eu sunt profet ca tine, și Domnul a trimis la mine un înger să-mi spună să te iau acasă la mine și să te găzduiesc." Dar bătrânul profet mințea.

"Vrei să spui că Dumnezeu a schimbat planul? Fie; dacă 'Dumnezeu zice, eu cred!'" Înșelat, omul din Iuda a plecat cu bătrânul profet.

Povestea are un sfârșit trist, iar cineva ar putea să întrebe: "De ce a fost așezată în Biblie această întâmplare?" Tânărul profet nu avea nici un motiv să bănuiască faptul că bătrânul îl mințea. Ar fi fost grosolan să sugereze așa ceva. Dar nu avea nici un motiv să accepte fără să pună la îndoială contradicțiile dintre cele două porunci ale lui Dumnezeu. Dacă cel puțin și-ar fi rezervat, cu politețe, dreptul de a cerceta...

Cât de des auzim astăzi afirmații ale învățătorilor religioși care spun că Dumnezeu, prin îngeri sau Duhul Sfânt, le-a spus una sau alta. Ar fi nepolitic din partea noastră să negăm ce spun ei. În plus, Dumnezeu a vorbit deseori pe această cale.

Dar Dumnezeu ne-a și avertizat să ne păzim. Și profeții pot minți.